

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 6

To morsomme Biser.

[Haugen, Knut Eilif]

1. Per Infanterist og Olea Koffepige.

Mel.: Nu tror jag det kan vare Tid.

Per: Na skal jæ ta i Kørja med?

Olea: Ja tak, vil du ta i a'.

Jæ bur forresten tet herved

I Huset her ved Si'a.

Saa tak for Hjælpa,

Per: „Bent lidt!“

Olea: „Nei, horer du Madamen,
Hu roper paa mig naa.“

Per: „Na Skidt!“

Kom lad os snakke sammen.“

V box 25:737

Per: „Du er ei vakker Jente du!“
Dlea: „Na ja, jæ er'nte ille.“
Per: „Jæ vil nok gjerne ha' dig du,
Hvis at du bare ville.“
Dlea: „Jæ mener du er gælen jei.“
Per: „Na fi' inte det saa braat du,
Du kan s'gu tru, han er'nte lei
Den Friern du har faat, du.

Jæ er naa en Infanterist,
En rigtig Ven af Jenter
Har engang prylt en Kontorist,
En Smed og fem Studenter;
Dg fuld, de er naa aldrig jeg —
Naar ei jæ har i Hue.
Jæ banner paa aa holde dig
Saa fin som noa Frue.

Fortryllendes naar jæ ser dig,
Mit Bet du reint forgaar mæ.
Dg tænk! og saa s'lig Gut som mig,
Med denna Underforma:
Dg Penger har jæ tjukt som Gras,
Jæ sparer ei en Sjelling:
Du skal se ut a' bare Stas,
Som du var paa Udstilling.“

Dlea: „Na store Ord og Flekkesedt
Staar aldrig fast i Strupa;
Men jæ, jæ har nok Fri'rer set,
Som har været ligesaa glupa,
Syn Støtter vil mæ ha' til Ven,
Ja, jæ har nok aa ta' a',
Sidst var her en Stomagerpend
Som bur i Lakkegata.“

Per: „Na er vel en Stomakerklat
Imot vors Militære?
Saa snart vi vil saa faar vi rat
Hvem Jente det skal være.
Det harn'te Fare maa du tru,
For her for no'en Uger,
Jæ kunde faat ei Synjomsfru,
Ja, ei som Maskin bruger.

„Dg vil du ha' mæ, skal du se
Lidt Formue jæ eier;
Jeg har ei diger Kasse mæ,
Saa mange vakre Greier,

Jæ har en Sang om en Soldat,
Som morst ved Sedan fekta,
Dg saa han Arngens Apparat
Som er saa godt mod Gigta“.

Dlea: „Jæ er naa heller ingen Fant,
Det kan du alltids skonne:
Jæ har en Hat, som er galant,
Me' Sløifer blaa og grønne:
Ei Salmebot jæ fik ifjor,
Denti dem fik inført a',
Dg den er like pen og stor,
For jæ har inte vorta'.

Jæ har ei Brøstmaal, som er fin,
Den ser ut som et Hjerte.
Han Tosten, som var Kjer'sten min,
Ifjor mig den foræerte.
Ei Bot jæ ossaa fik ifjor
Uta den samme Tosten,
Om „Rocamboles sidste Ord“,
Som sto' i „Morraposten“.

Per: „Vil du mig ha', min Dlea?“

Dlea: „Ja Per, mæ' største Glæ'e!“

Per: „Na, Dlea, jæ er saa gla,
Jæ ta'nte gaa af Stede!“

Dlea: „Men Per, naar skal vort Brøllup staa?“

Per: „Vi har jo for vors Dia.
Det er'nte vært aa nævne naa,
Det er jo tidsnok staa.“

[Helms, Johannes]

2. Om den svenske Konstabel, der frøb ind i en Kanon.

Du vil jeg indvie Jer i
Historien om en Person:
:: Om en Konstabel fra Sverige,
Som ffød sig med en Kanon. ::

Han var lidt hidfig i Blodet,
Forresten god og reel,
:: Nu havde han sat sig i Ho'det,
At han vilde flaa sig ihjel. ::

Han tømte sin Brændevinsflaske
Dg smed den op paa en Bastion,
∴ Saa krøb han med Sabel og Tasse
Paa Hovedet i en Kanon. ∴

Cigaren han havde i Munden
Som Lunte den tjene jo kan;
∴ Men da han var kommen til Bunden,
Saa fænged Kanonen an. ∴

Sine Knebels- og Baffenbarter
Sved først den arme Rab,
∴ Dg derpaa i Tusinde Parter
Konstabelen splittedes ad. ∴

Hans Næse den fandt man ved Stagen,
Hans Dine og Dren i Lund,
∴ Et vældigt Stykke af Vagen
Neddumped i Drefund. ∴

I Malmø man det observerte,
Det vakte stor Sensation;
∴ Til Staden man telegraferede:
„En Seiler af ny Konstruktion.“ ∴

De Alliertes Marine
Gi mere behøve man vil,
∴ Det er Lord Kochranes Maskine,
Som styrer ad Kronstad til. ∴

Dg Byerne, Rappen og Kjolen
De spredtes til Lands og til Vands,
∴ En Bulsknap fandt man i Polen,
Men den var vist ikke hans. ∴

Dg Folk paa Stedet beretter,
Dg det bør mærkes især.
∴ Han døde først Dagen derefter
Af Mangel paa Luft og Ernær. ∴

Det stod i et Blad kaldet „Tiden“,
Med Sandheden nogen og ren,
∴ Men da det er længe siden,
Saa kanste det hele er Løgn. ∴

Pris 10 Dre.